

برخورد پیامبر اسلام(ص) با جوانان

برخورد پیامبر اسلام ص با جوانان

به طور کلی پیامبر اسلام(ص) به جوان ها اهمیت خاصی می دادند. مطالعه در تاریخ و سیره آن حضرت، این مدعای را به خوبی روشن می کند. برای نمونه تنها به چند مورد اشاره می شود:

در جریان آمدن نمایندگان قبیله اوی و خرج به حضور آن حضرت و پیمان بستن آنان در رابطه با حمایتشان از اسلام و پیامبر(ص) و درخواست مبلغی برای تعلیم قرآن در مدینه، آن حضرت مُصْعَب بن عمیر را، که جوان تازه مسلمان و حدود بیست ساله بود، به عنوان اولین نماینده و مبلغ و معلم اسلام به مدینه اعزام داشتند و او هم به خوبی از عهده این مأموریت برآمد و زمینه را برای هجرت رسول خدا(ص) فراهم کرد. این شاهد زنده ای برای اهمیت دادن حضرت به جوان ها بود.

بعد از فتح مکه، وقتی می خواستند کسی را به عنوان فرماندار و حاکم مکه انتخاب کنند، با این که در بین مسلمانان افراد مسن تری بودند، حضرت جوانی بیست ساله به نام عَتاب بن اَسیل را، که شخصی خردمند و بردار بود - برای حکومت مکه انتخاب کردند و... که از این نمونه ها در تاریخ حضرت زیاد بود و اصلا بیشتر کسانی که در بدو رسالت و شروع نهضت حضرت به او گرویدند، جوان ها بودند و خیلی از معاندان لجوج، از پیران قوم بودند، مانند: ابوجهل، ابولهبه، ابوسفیان و... بودند.

پیامبر(ص) در روزهای آخر عمرشان، وقتی خواستند لشکری برای جنگ با رومیان بفرستند، جوانی شجاع به نام اسامه بن زید را به فرماندهی آن لشکر انتخاب کردند و بسیاری از صحابه پیر و با تجربه را تحت فرمان او قرار دادند.

یاران پیامبر ص بیشتر جوانان بودند. در جوان شور و خوش بیشتر است، جوان از حالت محافظه کاری کمتری برخوردار هست و برای حرکت و

تلاش آمادگی بیشتری دارد. دل کندن و جدا شدن از زندگی و دنیا، در جوان راحت تر و بیشتر است. امام صادق(ع) فرمود: جوانان را دریاب، آنان زودتر از دیگران به کار خیر روی میآورند. تاریخ صدر اسلام نیز گواه بر این مطلب است. پیامبر(ص) فرمود: خداوند مرا به پیامبری بر انگیخت، پس جوانان با من پیمان بستند و بزرگسالان به مخالفتم برخاستند.

م. انصاری